

GAZETKA

OBOZOWA

PISMO ŻOŁNIERZY OŚRODKA ZAPASOWEGO S. B. S. K.

Rok II.

Sobota, 19 kwietnia 1941 roku.

Nr.93-B./116/

DEPESZE

FONDATION
ARCHIVUM BELVETO POLONICUM
Belveto, Chemnitz
Ch. 1722, Belgien

/Wydanie wieczorne/

JESZCZE O NALOCIE NA BERLIN.

Londyn, 18.IV. /R/ W nocy z czwartku na piątek znalazło się nad Berlinem więcej samolotów niż kiedykolwiek, z większym niż kiedykolwiek ładunkiem bomb. Kiedy ostatnie bombowce powracały z nad Berlina, miasto było objęte płomieniami na znacznej przestrzeni centrum stolicy. Warunki atmosferyczne były niepomyślne. Droga tam i z powrotem - wynosząca 1.230 mil była ciężka. Trudno było zbadać z góry skuteczność bombardowania, ale bomby były zrzucone przy jasnym świetle ogni dział przeciwlotniczych, ponieważ cała obrona przeciwlotnicza była czynna. Zrzucono znacznie więcej bomb kruszących i zapalających, niż podczas ostatniego nalotu, kiedy to komunikat niemiecki przyznawał, że wyrządzono stolicy niemieckiej bardzo ciężkie szkody. Bombowce leciały wysoko. Było bardzo zimno i dochodziło do oblodzenia samolotów. Gdy bombowce znalazły się nad krajem nieprzyjacielskim, fale ich musiały przelatywać ponad wieloma miastami, z których każde poznać było można po stożku reflektorów i akcji obrony przeciwlotniczej. Najcięższy ogień dział przeciwlotniczych był ponad Berlinem, jednak piloci lecieli ostrożnie, by zbombardować dokładnie wyznaczone cele.

WOJNA NA BAŁKANACH.

Ateny, 18.IV. /R/ Wojska brytyjskie broniące wąwozu Sarandoperon odparły gwałtowne ataki niemieckiej piechoty i czołgów. Walki na tym od-

cinku są szczególnie ostre i krwawe. Na południe od Olimpu atak dziecięciu dywizji przeciw pozycjom australijczyków został złamany. Komunikat grecki dodaje, że walki toczą się z wielką gwałtownością na całym północnym froncie Grecji.

Londyn, 19.IV. /R/ Urzędowy komunikat grecki podaje: W Macedonii wszystkie naciski nieprzyjaciela w rejonie Greveny, w centralnej dolinie rzeki Aliakmon i w rejonie Olimpu były skutecznie wytrzymane. Na froncie albańskim nasze ruchy na terenie Albanii były wykonane spokojnie.

Londyn, 19.IV. /R/ Po wycofaniu się na krótszą linię oporu greckie i brytyjskie siły w północnej Grecji złamały niemieckie wysiłki przedarcia się na równinę Tessalijską. Odwrót, jak mówi komunikat brytyjskiego dowództwa w Grecji, odbywał się pod rosnącym naciskiem nieprzyjaciela. Dowództwo niemieckie pcha posiłki do Grecji z Jugosławii, atakując trzy strategiczne przejścia, z których dwa są broniące przez wojska brytyjskie. Bitwa trwa na całym froncie 150 mil. Szczególnie ciężkie walki miały miejsce na prawym skrzydle, gdzie wojska brytyjskie bronią wąwozu Sarandoperon, gdzie odparły gwałtowne ataki czołgów i piechoty.

Na lewym skrzydle wojska imperialne w pobliżu Kalabaka, które leży w środku pozycji alianckich są silnie naciskane. Jakkolwiek Niemcom nie udało się przerwać linii, jednakże w Atenach uważa się, że

01-19 974

sytuacja jest poważna ze względu na siłę niemieckiego natarcia, które przeprowadzają wojska niemieckie, nie licząc się ze stratami.

Waszyngton, 19.IV. /R/ Lord Halifax po rozmowie z Cordell Hullem oświadczył dziennikarzom, że uważa, iż ważniejszymi od walk na Bałkanach są walki w Afryce. Sytuacja na Bałkanach jest niesłychanie poważna. Zda się, że Brytyjczycy zatrzymali postępy w Afryce. Zapytany, czy nie ma możliwości natychmiastowej pomocy Stanów Zjednoczonych w północnej Afryce, Lord Halifax oświadczył, że Stany Zjednoczone dały tę pomoc przez otwarcie morza Czerwonego dla żeglugi. Jeżeliby nawet Niemcom udało się na Bałkanach, to jednak decydującym teatrem wojny jest ocean Atlantycki.

New York, 19.IV. /R/ Korespondent "Columbia Broadcasting System" podaje, że według komunikatów greckich Niemcy stracili na froncie greckim 60 tys. zabitych. Korespondent dodaje, że w każdym razie straty niemieckie są olbrzymie.

Ateny, 19.IV. /R/ Wojska greckie w Albanii wycofały się na nowe pozycje. Powodem tego odwrotu jest, według oficjalnego rzecznika, przejście silnych wojsk niemieckich z południowej Jugosławii do zachodniej Macedonii. Rzecznik dodał, że Włosi nie byli zdolni do wyzyskania sytuacji, jaka się zarysowała w czasie tego odwrotu.

SMIERC PREMIERA GRECKIEGO.

Londyn, 19.IV. /R/ Grecki premier A. Koritzis zmarł nagle w piątek. W ciągu trzech ostatnich miesięcy już drugi premier grecki umiera w czasie pełnienia swych obowiązków, poświęciwszy wszystkie siły w służbie dla swego kraju.

Ateny, 19.IV. /R/ Konstantin Codzias, b. gubernator Aten, powołany został na stanowisko w. premiera. Król będzie osobiście przewodniczył radzie gabinetowej.

SPOSÓB OCHRONY POMOCY AMERYKAŃSKIEJ.

New York, 19.IV. /R/ Niektórzy rzeczoznawcy żegludowi Stanów Zjednoczonych wypowiadają pogląd, że należałoby zastąpić system konwojów systemem szpaleru kontrtorpedowców poprzez Atlantyck, dla dostarczania pomocy z Ameryki. Ten nowy plan został podobno zaproponowany Brytyjczykom, ażeby uniknąć dalszych strat w żegludze. Nowy ten plan wymagałby bezustannego patrolowania 50 kontrtorpedowców na prześtrzeni 2 tys. mil od Labradoru do wysp

brytyjskich. 40 kontrtorpedowców byłoby ciągle na służbie, a 10 albo w portach w celu uzupełnienia zapasów, albo też w drodze na swe stanowiska, na dwutygodniową pracę. Każdy kontrtorpedowiec patrolowałby odcinek 50 mil na Atlantyku, dziesięciokrotnie w ciągu dnia, tworząc w ten sposób poprzez Atlantyck ulicę, której każdy cal miałby swą policję raz na 2-3 godziny. W żadnym więc wypadku kontrtorpedowiec nie byłby dalej od jakiegoś statku handlowego, jak o godzinę drogi. Zwolennicy tego nowego planu twierdzą, że dałby on jedno cześnie skuteczną osłonę, albowiem nie przypuszczają, aby niemieccy piraci byli zdolni do przeniknięcia wgląd tak dokładnie patrolowanego szpaleru. Ponadto statki brytyjskie mogłyby wypływać z portów natychmiast po załadowaniu i podróżować przez Atlantyck z jaknajwiększą szybkością.

STOSUNKI NIEMIECKO-TURECKIE.

Stambuł, 19.IV. /R/ Wyjazd niemieckiego ambasadora von Pappena do Berlina dał podstawę do pogłosek, że Niemcy wkrótce zaproponują Turcji pakt nieagresji. Dziennik "Tan" przestrzega przed tymi próbami, twierdząc, że niemiecka taktyka polegała zawsze na usypianiu czujności swych przeciwników. Turcja jest przygotowana na odparcie każdej próby zamachu na jej wolność.

WOJNA POWIETRZNA.

Londyn, 18.IV. /R/ Nocy ubiegłej zestrzelono nad W. Brytanią trzy bombowce nieprzyjacielskie. Nie ma wiadomości o tym, aby gdziekolwiek padły bomby.

Dnia 18. bm. do północy nie było żadnej działalności lotniczej nad Anglią, ani nad stolicą.

Ateny, 19.IV. /R/ Myśliwce i bombowce brytyjskie wspierały przez cały dzień wojska lądowe. Bombardowano komunikacje i transporty nieprzyjacielskie, powodując wielkie straty. Wszystkie samoloty powróciły.

Londyn, 19.IV. /R/ Podczas ataków brytyjskich bombowców w piątek na wybrzeża Norwegii wzniecono gwałtowny pożar na statku o pojemności 7 tys. t., a inny o pojemności 3 tys. t. został zatopiony.

UCIECZKA MŁODZIEŻY FRANC. DO DE GAULLE

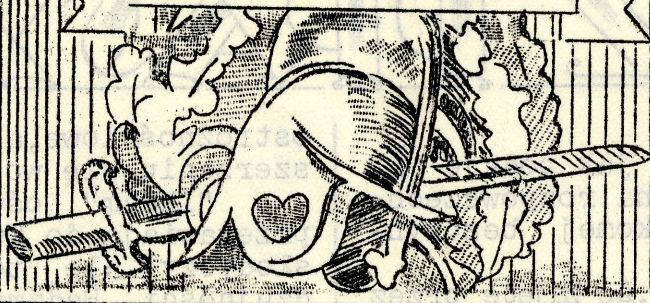
Londyn, 19.IV. /R/ Radio w Tuluzie potwierdza fakt "niestety, aż nadto prawdziwy", że wielu młodych ludzi ucieka z Francji do Portugalii w drodze do gen. de Gaulle.

Londyn, 19.IV. /R/ Francja wystąpiła z Ligi Narodów.

19.

S O B O T A
Tymona
słow. Władymira

K W I E C I E Ń

20

N I E D Z I E Ł A
Agnieszki
słow. Czesława

1917. Udaremnienie podstępnego rozbrojenia przez Austriaków polskiego oddziału wojskowego w Odessie. Austriacy zaskoczeni stanowczą postawą płk. Skrzyńskiego, nie zgadzającego się na rozbrojenie Polaków wydają rozkaz przetransportowania oddziału do rejonu Chmielnik-Janów /jakoby przeznaczonego na koncentrację wszystkich wojsk polskich na Ukrainie/. Dowództwo po mszy pożegnalnej dowiadyuje się, iż oddział ma być rozbrojony w wagonach. Zarządzona zostaje natychmiastowa kontrakcja. Dowództwo oddaje broń miastu, kasę dzieli wśród żołnierzy i nazajutrz na miejsce przygotowanej przez Austriaków zasadzki nikt się nie stawia.

1919. Zajęcie Wilna przez wojsko polskie. Pierwsza przybywa Brygada Jazdy płk. Prażmowskiego. Ukłani Zanie meńscy zajmują dworzec i wysyłają po ciąg po zdążające do Wilna pułki legionowe. Beliniacy wkraczają do miasta walcząc na ulicach. Pod wieczór przybywa piechota i decyduje o zwycięstwie. Wilno po 3/2 miesiącach panowania bolszewików powraca do Polski.

Zajęcie przez grupę gen. Mokrzeckiego po 5 dniach i nocach boju Baranowicz.

1920. Konferencja Rady Najwyższej w San Remo. Przedstawiciele państw zwycięskich radzą nad rozbrojeniem, odszkodowaniem wojennym, zagadnieniem Cieśniny Dardanelskiej, wznowieniem stosunków handlowych z Rosją. Zawierają układ solidarności w rozwiązywaniu problemu odbudowy Europy.

1922. Protest mocarstw głównych Europy przeciw porozumieniu niemiecko-sowieckiemu w Rapallo. Państwa żądają wycofania się Niemiec z konferencji wobec zawierania układów odrębnych w sprawach, które są przedmiotem obrad ogólnych. Niemcy i Sowiety udzielają wyjaśnień. Zatarg zostaje zażegnany.

1925. Manifestacja ludności całej Polski, zorganizowana przez Związek Obrony Kresów Zachodnich na skutek wniesienia do Ligi Narodów projektu przez min. Stresemanna, oferującego zabezpieczenie granic zachodnich w zamian za pozostawienie otwartej kwestji co do granic wschodnich z Polską i rewizji granicy pomorskiej.

1916. Wezwanie Niemców przez Stany Zjednoczone do zaprzestania wojny łodziami podwodnymi. Jest to już drugie wystąpienie Ameryki. Po pierwszym wystąpieniu Niemcy zobowiązały się do prowadzenia tylko rewizji okrętów nie zawieszając działalności w stosunku do floty wojennej. Po drugim upomnie niu przyrzekają wycofać łodzie podwodne całkowicie z operacji wojennych.

1919. Owacyjne powitanie gen. Iwaszkiewicza, d-cy frontu małopolskiego przez ludność miasta Lwowa. Ostateczne rozbitcie pierścienia, opasującego Lwów /z małymi przerwami od 5/2 miesięcy/ wywołuje wzruszający entuzjazm mieszkańców Lwowa.

1921. Wizyta ministra spraw zagranicznych Czechosłowacji Benesa w Warszawie. Benesz przyjęty przez Prezydenta Rzplitej Polskiej ustala z głową Państwa Polskiego podstawy do normalnego i przyjaznego współżycia sąsiedzkiego narodów, znajdującego się od kilku lat w stanie zatargów.

1926. Ustąpienie ministrów socjalistycznych z Rządu premiera Skrzyńskiego.

1932. Objęcie szefostwa 16 pp. rumuńskiej przez Marszałka J. Piłsudskiego. W powrotnej podróży z Egiptu Marszałek zatrzymuje się w Rumunii i odbywa szereg rozmów politycznych z ministrami i królem Karolem. Podczas bytności obejmuje szefostwo 16 pp. rumuńskiej.

1934. Nazwanie ulicy w Stambule, na której znajduje się dom śmierci Adama Mickiewicza, imieniem genialnego wieszca.

K I N O O B O Z O W E

Sobota 20.IV.

FIRST LOVE

Film angielski

Niedziela 20.IV.

FREE BLONDE AND 21

Film angielski

Z PRASY

SYTUACJA W TURCJI.

Prasa turecka - jak podaje A. F.I. - żywo reaguje na rozpowszechniane pogłoski o rzekomej bezczynności tureckiej.

"Aksam" dowodzi, że zajęte przez państwo stanowisko kraju niewojującego jest zgodne z interesami państwa i interesami aliantów.

Dziennik wymienia trzy zasadnicze elementy, które określają pozycję Turcji:

1/jej zobowiązania wypływające z traktatów,

2/jej interesy narodowe,

3/skuteczna pomoc aliantom.

Od początku wojny nie zaszło nic co mogłoby zmienić ten punkt widzenia.

"Son Posta" usiłuje wyjaśnić, dlaczego Turcja pozostaje poza konfliktem, podczas gdy wojna zbliżyła się do strefy bezpieczeństwa tureckiego.

Odpierając fałszywe pogłoski, jak również potępiając akcję wywrotową elementów cudzoziemskich, urzędowa agencja anatolijska ostrzega, że nikt nie jest upoważniony do czynienia w jakiegokolwiek bądź formie i w jakimkolwiek charakterze wobec korespondentów prasy zagranicznej deklaracji na temat polityki wewnętrznej i zagranicznej Turcji, poza odpowiedzialnymi kierownikami państwa.

Parlamentarna grupa partii republikańsko-ludowej wysłuchała na posiedzeniu ekspozycji ministra spr. zagr. Turcji Saradżoglu na temat położenia międzynarodowego i kwestji interesujących Turcję.

W okręgu Stambułu przeprowadzono na wielką skalę ćwiczenia w obronie przeciwlotniczej. Ćwiczenia te dały bardzo pozytywne wyniki. Liczni spadochroniarze zostali osaczeni.

Dzienniki tureckie podają sprawozdania z odbytych ćwiczeń obrony biernej. Prasa turecka przy tej okazji podkreśla, że Turcja zachowuje zimną krew, nie denerwując się i nie prowokując nikogo i może żywić nadzieję, iż pozostanie poza konfliktem. Zresztą nie leży w interesie Rzeszy napad z tyłu na Turcję. Jednakowoż środki ostrożności muszą być bez przerwy rozszerzane.

"Tasviri Efkar" pisze, że rząd wydał wszelkie możliwe zarządzenia

ostrożnościowe, aby przeszkodzić rozszerzeniu się wojny na Turcję.

"Ikdam" oświadcza, że Niemcy przemawiają do Turcji z dużą dozą słodyczy, ale "to nie uspi naszej czujności. Bądźmy gotowi na najgorsze".

"Akham" oświadcza, że Turcy są gotowi chwycić za broń, by stawić czoło wszelkiej agresji. Stanowisko państwa niewojującego jest zresztą zgodne z interesami aliantów Turcji, z którymi rząd w Ankarze jest w doskonałej zgodzie.

Nikt jednak nie może żywić najmniejszej iluzji: najmniejsze zakusy na niepodległość, suwerenność lub integralność terytorium tureckiego sprawią, że Turcy staną jak jeden mąż, najeżywszy bagnety na wroga. Właśnie dlatego kraj pozostaje w stanie zbrojnego czuwania.

Według wiadomości kół oficjalnych, podanych przez "Associated Press" między Turcją a Sowietami toczą się obecnie rozmowy polityczne, których treści nie ujawniono. Rozmowy te odbywają się w Ankarze.

Wydaje się rzeczą coraz bardziej oczywistą, że Turcja ma zamiar pozostać neutralną, chyba żeby była zaatakowana.

Niemcy, jak twierdzi dalej N.F.I. zwiększyli ostatnimi czasy falę wiadomości, zmierzających do wykazania, że Rzesza nie żywi zamiarów agresywnych w stosunku do Turcji oraz, że Turcja ocenia z taką samą dobrą wiarą stanowisko Rzeszy, jak Rzesza stanowisko tureckie.

Te ciągle powtarzane twierdzenia mają oczywiście na celu posianie wątpliwości co do intencji Turcji wobec aliantów, ale koła tureckie zdemaskowały te manewry, oświadczając z ironią, że znana im jest wartość zapewnień hitlerowskich. Harmonia między Niemcami a Turcją, twierdzą wspomniane koła, zapanuje dopiero wtedy, gdy Rzesza da dowody poszanowania niepodległości tureckiej, wyrzekając się prób narzucania "nowego porządku", opartego na niewolnictwie i rabowaniu.

Nikt nie żywi żadnych iluzji co do istotnych zamiarów Rzeszy. Powszechnie uważa się, że wojna bałkańska jest tylko wstępem do bardziej szerokiego planu, polegającego na nowej ekspansji w kierunku Turcji i

Sowietów.

Wzdłuż całej granicy sowieckiej, aż do Finlandii, sygnalizują wzmocnione przygotowania niemieckie. Sowiety ze swej strony czuwają również Rzesza więc nie będzie tu mogła działać przez zaskoczenie, chociaż w jej ręku pozostaje wciąż wybór kierunku natarcia.

MIT O ORGANIZACJI NIEMIECKIEJ.

Wysoka osobistość angielska wyjaśniała pewnego dnia w rozmowie z przedstawicielem "La Bourse Egyptienne", na czym polega różnica między bardzo elastyczną organizacją brytyjską a organizacją niemiecką, surową i niekiedy kruchą. Organizację angielską stanowią nici mocne, ale łate do zmiany w wypadkach nieprzewidywanych. Organizacja niemiecka jest znitowana i jeśli tylko jakaś jej część nie spełnia swego zadania, wali się całość, gdyż jest rzeczą trudną wprowadzić do niej niezbędne poprawki.

Tę sztywność niemieckiej organizacji zaprezentowali nam w sposób bardzo wymowny dowódcy wojsk hitlerowskich, którzy cokolwiek przewidywali, to ustalili, tak iż bykorze czą już niemożliwą upcranie się z przeszkodami nieuwzględnionymi, j.n.p. suche piaski pustynne i brak wody oraz paliwa.

Prasa egipska nie omyliła się. "Mokattam" ujawnia swym czytelnikom, jakie luki wyłaniają się w całej ekspedycji niemieckiej w Libii.

Dziennik ten pisze: Przeceniano zakres i znaczenie przygotowań niemieckich i ich organizację w przewidywaniu wojny w pustyni. Mówiono nam nawet, że przygotowywano żołnierzy niemieckich do wyprawy na pustynię w ten sposób, że umieszczano ich w wielkich salach, gdzie była utrzymana taka temperatura, jak na Saharze w lecie, aby żołnierz niemiecki po przybyciu na pustynię nie był zaskoczony warunkami klimatycznymi, do których nie był przyzwyczajony. Nie ma potrzeby przekonywać, że jednak różnica między imaginacją a rzeczywistością jest w tym wypadku bardzo znaczna.

Wielcy strategicy głoszą, że Mojżesz wykazał zdolności największego organizatora wojskowego na przestrzeni wieków, a to z racji powodzenia akcji przeprowadzenia swoich poprzez pustynię brzegami morza Czerwonego aż do Palestyny, zapewniając należyte zaopatrzenie dla całej wyprawy. Napoleon mawiał, że armia po dąża za swym żołądkiem. Chciał on w

ten sposób wyrazić, że wojska potrzebują zaopatrzenia i wody, by prowadzić walkę.

Niemcy w Libii doświadczyli tego na własnej skórze. Rozpoczynając natarcie wzdłuż morza nie przypuszczali, iż w zachodniej Libii jest tak nieliczny garnizon brytyjski. To ich skusiło, by skorzystać z okazji i posunąć się możliwie najdalej. Myśleli nawet, że dotrą w ciągu kilku dni do Egiptu bez natrafienia na poważniejszy opór.

Tym można tylko wyjaśnić przybycie na wysunięte posterunki przednie, awangard hitlerowskich z oddziałami motocyklistów na czele i czołgami oraz dużymi wozami ciężarowymi z wojskiem za nimi.

Ale Niemcy nie przewidzieli wszystkich ewentualności, a mianowicie braku dostatecznych zapasów żywności i wody zdatnej do picia oraz możliwości znalezienia się bez źródeł zaopatrzenia w razie, gdy wyłonią się nieoczekiwane przeszkody.

Zdarzyło się to, czego Niemcy nie oczekiwali. Część ich żołnierzy musiała się poddać znużona wysiłkiem wycieńczona z pragnienia i głodu.

Kalkulowanie zatem na słabość garnizonów angielskich było błędne. Niemcy sądzili, że potrafią otoczyć garnizon w Tobruku po okrążeniu go dla zajęcia Bardii. Ale przekonali się, że garnizon ten jest o wiele większy niż sądzili.

W rezultacie front się ustabilizował na korzyść wojsk brytyjskich, w wyniku przybyłych na pustynię posiłków i zaopatrzenia.

Człowiek, który wiedział, jak odeprzeć pierwszą ofensywę, potrafi opanować i drugą.

"Doustour" pisze: Dowództwo armii brytyjskiej spoczywa w rękach człowieka, który dał dowody geniusza militarnego i mistrzostwa, który znalazł uznanie u przeciwników, gdy wyrażali o nim pochwały z racji wspólniających przygotowań. Jeśli ten wódz mógł zmusić do bezładnej ucieczki 250-tysięczną armię Grazianiego wraz z jego samolotami i czołgami, to tym łatwiej będzie mógł uporać się z wojskami niemieckimi, których liczba nie przenosi 20-30 tys. ludzi. Zresztą na pustynię płyną nieprzerwanie posiłki angielskie.

Celem manewru niemieckiego było zdaje się zastraszenie mieszkańców doliny Nilu, a jednocześnie podniesienie ducha wśród Włochów, Niemców i Japończyków.

W każdym razie rząd egipski

trzeźwo ocenia sytuację.

"Balagh" podkreśla harmonię, jaka panuje między czynnikami brytyjskimi i egipskimi, pisząc: Nie ma najmniejszej wątpliwości, że zupełna solidarność Egipcjan z aliantami przyniesie skutki, których oczekujemy, a które będą zarówno szczęśliwe dla nas, jak i dla Imperium Brytyjskiego.

ECHA PAKTU SOWIECKO-JAPONSKIEGO.

Prasa japońska po pierwszej fali entuzjazmu obecnie komentuje pakt z wielką rezerwą, podkreślając, że Sowiety nie mogą być uważane za przyjaciela Japonii, dopóki podtrzymują reżim Czungkingu.

PRZYGOTOWANIE SOWIECKIE DO WOJNY.

Informacje, jakie nadchodzą z Sowietów do Stambułu, wykazują, że Rosja sowiecka wprowadza wszystkie środki ostrożności w celu obrony Kaukazu.

Sowiety przygotowują się czynnie do wojny. Czas przeszkolenia w piechocie został przedłużony do 3 lat, dla straży granicznej do 4 lat i 5 lat dla marynarki.

KRES PRZENIKANIU POMOCY DLA NIEMIEC

Korespondent polityczny "Evening News" pisze, że cokolwiek powie i zrobi rząd Vichy, poważna luka w blokadzie, istniejąca dotychczas w Mar sylii, będzie zdecydowanie zamknięta wszystkimi możliwymi środkami.

OCHRONA POMOCY AMERYKAŃSKIEJ.

Amerykańskie koła polityczne przywiązują znaczenie historyczne do oświadczenia Prezydenta Roosevelta, że Stany Zjedn. będą chronić swą flotę handlową na wszystkich wodach z wyjątkiem objętych strefą walki. Poza tym doniesieniem "Associated Press" szereg innych głosów, a przede wszystkim głosy opinii publicznej świadczą, iż Stany Zjedn. z całą skrupulatnością dbać będą o to, aby pomoc Ameryki dla W. Brytanii docierała bez pieczeni na miejsce przeznaczenia.

Wystarczy przytoczyć dwa zasady nieze artykuły korespondentów "New York Herald Tribune", które stanowią nowy dowód wzrastającego w opinii amerykańskiej przekonania o konieczności konwojowania statków amerykańskich z zaopatrzeniem dla W. Brytanii.

Jeden z nich pisze: "Nadszedł czas działać. Zwlekanie nie doprowadzi do niczego. Mamy flotę wojenną. Do czegoż ona służy?"

"Mamy wielkie terytorium - z tysiącami kilometrów wybrzeża na Atlan-

tyku. Powinniśmy się wstydzić powierzać obronę i wykonywanie służby patrolowej na Atlantyku innym. Przestańmy bawić się w gadaninę, a zacznijmy spełniać nasze zadanie z całą świadomością i z całym przygotowaniem i kompetencją. Niech nasza flota zajmie się ochroną naszej półkuli i oczyści teren z wszystkich obcych elementów, wyeliminowując niebezpieczeństwo łodzi podwodnych i innych piratów na wodach amerykańskich."

Inny komentator wydarzeń w "Herald Tribune" mówi: "Byłoby niebezpieczeństwem dla nas obecnie trzymać się z dala od wydarzeń, nie wypełniając naszych zobowiązań i odmawiając konwojowania statków amerykańskich z naszą pomocą dla W. Brytanii. Jeśli chodzi o niebezpieczeństwo, to ono już istnieje, a może się jeszcze powiększyć, jeśli nie urządzimy tak, aby nasze cele były doprowadzone do końca."

/"La Bourse Egyptienne"/

KRONIKA

NABOŻEŃSTWA.

W niedzielę dnia 20.IV.br. została odprawiona msza św.:

- 1/ w Emaus o godz. 9-ej,
- 2/ u OO. Trapistów o godz. 10,30
- 3/ Jerozolima, kościół Assumpcyjistów o godz. 10,30.
- 4/ Jaffa, kościół św. Piotra /port/ o godz. 11-ej.

CO GRAJĄ W KINIE.

Niedziela, 20.IV.

"Free, Blonde and 21".

Jerry pozoruje samobójstwo. Jej przyjaciółka Carol odwozi ją do kliniki doktora Mayberry. Dr. Greig, leczący Jerry, zakochuje się w niej, a Mayberry adoruje Carol. Jerry zdradza Greiga z przestępcą Mickeym i gdy ten, w czasie napadu na właściciela kawiarni, którego zabija, sam zostaje ranny, Jerry prosi Greiga o pomoc. Greig dokonuje operacji, lecz Mickey umiera. Policja wpada na trop całej sprawy i Greig staje pod zarzutem morderstwa. Dowiaduje się wtedy, że Jerry zdradzała go z Mickeym. Wówczas wyznaje prawdę i Jerry idzie do więzienia.

NADESZANE.

Wobec rozpowszechnianych pogłosek, iż obiałem stanowisko redaktora "Kurierka Codziennego", oświadczam, iż z wydawnictwem tym nie mam nic wspólnego.

W. Polak.